

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/784/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2607214394
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2607214394.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobkyne: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. H. E. XX, zastúpená splnomocnencom: Advokátska kanceláriou Kurucová, s.r.o., so sídlom Hurbanova 486/2, Senica, IČO: 36 271 268, proti žalovaným: 1/ E. G., nar. XX.XX.XXXX a 2/ S. G., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom M. R. R. XXX, R. - J., obaja zastúpení: Mgr. Milan Sadloň, advokát, V. Paulínyho - Tótha 30, Senica, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 11.júna 2014, č.k. 12C/197/2007-192, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti m e n í tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 342,29 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietá.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti uloženia povinnosti účastníkom zaplatiť náhradu trov konania štátu m e n í tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť náhradu trov konania štátu v sume 404 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku Okresnému súdu Senica.

O náhrade trov konania účastníkov rozhodne do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovaným 1/ a 2/ uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi sumu 342,29 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ďalej súd napadnutým rozsudkom žalobkyňi uložil zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 202 eur na účet Okresného súdu Senica do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 202 eur na účet Okresného súdu Senica do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 100, § 107, § 451 ods. 1, § 489 a § 663 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobkyne bola podaná sčasti dôvodne. V konaní bolo výsluchom všetkých účastníkov preukázané, že žalovaní v žalovanom období od 06.11.2005 do 31.03.2008 užívali predmetné nehnuteľnosti bez súhlasu žalobkyne a žiadne nájomné žalobkyňi za toto obdobie nezaplatili. Súd mal preukázané z vyjadrenia Katastrálneho úradu v Trnave, Správa katastra Senica, že žalobkyňa bola v období od 06.11.2005 do 06.11.2007 spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností v podiele 599/2100-in. V zmysle znaleckého posudku č. 148/2012 vypracovaného v danej veci znalcom Ing. Pavlom Patinkom bolo mesačné nájomné za užívanie predmetných nehnuteľností, teda rodinného domu súpisné č. XX s príslušenstvom, nachádzajúceho sa v Obci a k.ú. T. U. a k nemu príľahlých pozemkov v období od

06.11.2005 do 31.03.2008 určené na sumu 50 eur. Preto mesačné nájomné pripadajúce žalobkyni podľa výšky jej podielu 599/2100-in v predmetných nehnuteľnostiach bolo v sume 14,261904 eur (50 eur : 2100 x 599 = 14,261904 eur) a za obdobie od 06.11.2005 do 06.11.2007, tzn. za 24 mesiacov, bolo v sume 342,28569 eur (14,261904 eur x 24 mesiacov = 342,28569 eur, zaokrúhlene 342,29 eur. Takto určené nájomné vyplýva teda z hore uvedeného znaleckého posudku, voči ktorému nemal žiadny z účastníkov výhrady. Vzhľadom k tomu, že žalovaní v žalovanom období užívali predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu a žalobkyni žiadne nájomné za užívanie predmetných nehnuteľností za obdobie od 06.11.2005 do 06.11.2007 preukázateľne nezaplatili, čím sa na jej úkor bezdôvodne obohatili, súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni sumu 342,29 eur ako vydanie bezdôvodného obohatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd zaviazal žalovaných splniť povinnosť voči žalobkyni spoločne a nerozdielne z toho dôvodu, že v žalovanom období užívali predmetné nehnuteľnosti ako manželia a ich manželstvo stále trvá. Žalovaní 1/ a 2/ vzniesli vo veci námietku premlčania nároku žalobkyne uplatneného v tomto konaní za obdobie od 19.01.1999 do 06.11.2005 a opätovne za obdobie od 06.11.2007 až do 31.03.2008 z toho dôvodu, že pri uplatnení bezdôvodného obohatenia platí dvojročná premlčacia doba. Premlčanie ako kvalifikované uplynutie času má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Všeobecné účinky premlčania možno charakterizovať tak, že premlčaný právny úkon sa stáva neúčinným. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobkyňa mala preukázateľne vedomosť o tom, že žalovaní 1/ a 2/ užívali predmetné nehnuteľnosti bez jej súhlasu už odo dňa 19.01.1999 a svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa mohla domáhať už od tohto času. Žalobkyňa však podala žalobu na súd až dňa 06.11.2007, z čoho vyplýva, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatnila včas len v období od 06.11.2005 do 06.11.2007, teda 2 roky spätne pred podaním žaloby na súd. Samotná žalobkyňa si bola vedomá premlčania ňou uplatneného nároku, nakoľko vo svojom podaní zo dňa 13.06.2012 (č.l. 90 tohto spisu) uviedla, že nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania, upravuje svoju žalobu a žiada priznať nájomné len za obdobie od 06.11.2005 do 06.11.2007. Neskôr názor zmenila a vydanie bezdôvodného obohatenia žiadala vydať od 06.11.2005 až do 31.03.2008. S poukazom na hore uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 07.11.2007 do 31.03.2008 zamietol z toho dôvodu, že žalovaní sa v tejto časti úspešne dovolali premlčania nároku žalobkyne. Súd ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobkyne i v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne od 06.11.2007 zo sumy 418,38 eur do zaplatenia, nakoľko žalovaní 1/ a 2/ sa s plnením do omeškania nedostali, pretože až do dňa vyhlásenia rozsudku v danej veci nevedeli presne, akú sumu a za aké obdobie majú žalobkyni ako bezdôvodné obohatenie zaplatiť. Súd rozhodol o náhrade trov konania účastníkov v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože tak žalobkyňa, ako aj žalovaní, mali vo veci úspech len čiastočný. Súd rozhodol o náhrade trov konania štátu podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania štátu rozdelil rovnodielne medzi žalobkyňu a žalovaných, teda žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu v sume 202 eur a žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu spoločne a nerozdielne taktiež v sume 202 eur vzhľadom k tomu, že tak žalobkyňa, ako aj žalovaní 1/ a 2/ mali vo veci úspech len čiastočný. Trovy štátu vznikli zaplatením znalečného znalecovi Ing. Pavlovi Patinkovi v sume 404 eur z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Senica. Znalečné bolo znalecovi priznané uznesením č.k. 12C/197/2007-155 zo dňa 06.02.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2013.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní, pričom žalovaná 2/ napadla rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti a obaja žalovaní napadli rozsudok súdu prvého stupňa v časti trov konania účastníkov a náhrady trov konania štátu, pričom navrhli rozsudok v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedli, že prvostupňový súd mal za preukázané, že v období od 06.11.2005 do 06.11.2007 bol vlastnícky podiel žalobkyne v predmetných nehnuteľnostiach vo výške 599/2100-in. Rodinný dom pozostával z dvoch izieb, kuchyne, komory a patrilo k nemu prístrešok a maštaľ. Obaja žalovaní v tomto dome bývali len na základe zvolenia otca žalovanej 2/ bezplatne v období od 19.01.1999 do 31.03.2008, pričom žiadne nájomné neplatili. Žalovaný 1/ prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania uplatnených nárokov, a to za obdobie od 19.01.1999 do 06.11.2005 a za obdobie od 06.11.2007 do 31.03.2008, pričom tejto námietke súd vyhovel. Žalobkyňa počas celého obdobia v podstate až do 26.02.2013 trvala na tom,

že o zaplataenie ušlého nájomného žiadala len žalovaného 1/ a až v prípade, ak by požadovanú sumu nezaplatil celú sám, potom by zvažila žalovať aj žalovanú 2/ a ďalších členov ich rodiny. K tomu pristúpila svojim návrhom zo dňa 26.02.2013, pričom žalovaná 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesla námietku premlčania celého nároku žalobkyne voči nej na pojednávaní dňa 11.06.2014. Boli presvedčení, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil uvedené skutočnosti a v prvom rade nesprávne interpretoval námietku premlčania vznesenú žalovanou 2/, ktorou táto namietala premlčanie celého nároku žalobkyne voči nej, pretože k nemu došlo až 26.02.2013, teda až takmer päť rokov po vysťahovaní sa z rodinného domu a päť rokov, tri mesiace a dvadsať dní od podania žaloby. Súd prvého stupňa v poslednom odseku na strane 4 nesprávne uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ vzniesli námietku premlčania za obdobie od 19.01.1999 do 06.11.2005 a opätovne od 06.11.2007 do 31.03.2008, čo je evidentne nie je pravda. Žalovaný 1/ vzniesol námietku premlčania tak, ako to uviedol súd, avšak žalovaná 2/ vzniesla námietku premlčania inú, teda na celý nárok žalobkyne voči nej. Súd prvého stupňa rovnako neodôvodnil, z akého dôvodu ich oboch zaviazal zaplatiť žalobkyňi sumu 342,29 eur spoločne a nerozdielne, pričom poukázali na ust. § 91 O.s.p. a ust. § 20 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine. Namietli tiež, že prvostupňový súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože všetci účastníci mali vo veci úspech len čiastočný. Žalobkyňa sa pôvodnou žalobou domáhala zaplataenia sumy 504.000 Sk, teda 16.729,74 eur z titulu ušlého nájomného, pričom pred prvým pojednávaním zobrala v časti 12.729,74 eur žalobu späť a žiadala priznať bezdôvodné obohatenie vo výške 4.000 eur. V priebehu konania dňa 26.02.2013 vzala svoju žalobu v ďalšej časti 3.581,62 eur späť a súčasne rozšírila žalobný návrh o zaplataenie 418,38 eur aj na žalovanú 2/. Súd nakoniec žalobkyňi priznal sumu 342,29 eur, čo je úspech len 2% z pôvodne žalovanej sumy a 8,55% z nároku pozmenenom pred prvým pojednávaním. Bolo teda namieste náhradu trov konania pomerne rozdeliť, resp. rozhodnúť podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keďže žalovaní mali neúspech len v nepatrnej časti. Obdobne súd nesprávne rozhodol aj o povinnosti zaplatiť štátu náhradu trov konania.

K odvolaniu žalovaných sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok v napadnutých častiach z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Poukázala na to, že v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia nezaplataením nájomného bolo potrebné, aby znalec určil výšku mesačného nájmu a ona podľa vypracovaného znaleckého posudku upravila žalobu, s poukazom na čo bola toho názoru, že v konaní bola úspešná a patria jej trovy konania. Žalovaní namietali nerozlučné spoločenstvo a uvádzali, že súd nesprávne rozhodol, ak ich zaviazal zaplatiť žalovanú sumu spoločne a nerozdielne. S týmto tvrdením žalovaných nesúhlasila, pričom poukázala na ust. § 91 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakladá aktívnu a pasívnu solidaritu oboch manželov ohľadne právnych úkonov týkajúcich sa majetku v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Jednoznačne pri platení nájmu ide o majetok v BSM a obaja manželia sú zaviazaní platiť nájomné spoločne a nerozdielne tak, ako to má na mysli ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka trov konania, mal súd postupovať v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a priznať jej plnú náhradu trov konania, keďže výška nájmu, teda bezdôvodného obohatenia závisela od znaleckého posudku.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - účastníci konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec a preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny a je potrebné ho zmeniť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12C/197/2007 je vydanie bezdôvodného obohatenia.

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovaným 1/ a 2/ uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi sumu 342,29 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ďalej súd napadnutým rozsudkom žalobkyňi uložil zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 202 eur na účet Okresného súdu Senica do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 202 eur na účet Okresného súdu Senica do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti, v časti trov konania účastníkov a v časti uloženia povinnosti účastníkom zaplatiť náhradu trov konania štátu.

Odvolatelia odvolanie odôvodnili v podstate tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, no vec čiastočne nesprávne právne posúdil.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyňa bola v období od 06.11.2005 do 06.11.2007 spoluvlastníčkou v žalobe označených nehnuteľností v podiele 599/2100-in. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaní ako manželia predmetné nehnuteľnosti užívali do 31.03.2008 bez súhlasu žalobkyne, pričom jej za to žiadnu odplatu neplatili. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyňa sa pôvodne od žalovaného 1/ domáhala zaplattenia sumy 16.729,74 eur titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu za obdobie desiatich rokov. Vzhľadom na uplatnenú námietku premičania zo strany žalovaného 1/ zobrala žalobkyňa na pojednávaní dňa 21.05.2012, a to pred jeho otvorením, žalobu v časti o zaplattenie sumy 12.729,74 eur späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Na základe toho súd prvého stupňa uznesením zo dňa 15.06.2012, č.k. 12C/197/2007-91 konanie v časti o zaplattenie sumy 12.729,74 eur zastavil. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.06.2012 žalobkyňa upravila žalobu tak, že navrhla žalovanému 1/ uložiť zaplatiť jej sumu 872,64 eur s príslušenstvom, a to z dôvodu užívania jej spoluvlastníckeho podielu za obdobie od 06.11.2005 do 06.11.2007, pričom vychádzala z mesačnej odplaty vo výške 36,36 eur. Následne podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.11.2012 žalobkyňa navrhla upraviť petit žaloby tak, že žalovanému 1/ bude uložené zaplatiť jej sumu 1.011,85 eur s príslušenstvom za užívanie jej podielu za obdobie od 06.11.2005 do 31.03.2008. Uznesením zo dňa 13.12.2012, č.k. 12C/197/2007-126 súd ustanovil v konaní znalca, ktorému uložil určiť trhovú hodnotu jednomesačného nájmu predmetných nehnuteľností v období od 06.11.2005 do 31.03.2008. Z vypracovaného znaleckého posudku č. 148/2012 vypracovaného znalcom Ing. Pavlom Patinkom vyplynulo, že nájom za užívanie nehnuteľností za uvedené obdobie pripadajúci na spoluvlastnícky podiel žalobkyne je 50 eur mesačne. Po vypracovaní znaleckého posudku žalobkyňa podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.02.2013 opätovne upravila petit žaloby a rozšírila žalobu i na žalovanú 2/ tak, že sa domáhala uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť jej spoločne a nerozdielne sumu 418,38 eur s príslušenstvom a konanie v časti o zaplattenie 3.581,62 eur zastaviť, pričom vychádzala zo znaleckého posudku, v ktorom bolo určené nájomné po zaokrúhlení na 50 eur mesačne a nájomné žiadala za obdobie od 06.11.2005 do 31.03.2008. Uznesením zo dňa 17.10.2013, č.k. 12C/197/2007-167 súd prvého stupňa konanie v časti o zaplattenie 3.581,62 eur nezastavil, pričom na základe v zákonnej lehote podaného odvolania Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 23.04.2014, č.k. 24Co/461/2013-181 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že konanie v časti o zaplattenie sumy 3.581,62 eur zastavil.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premičf, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalovaný 1/ uplatnil námietku premlčania nárokov žalobkyne za obdobie od 19.01.1999 do 06.11.2005 a za obdobie od 06.11.2007 do 31.03.2008. Tejto námietke premlčania súd prvého stupňa i vyhovel. Žalovaná 2/ uplatnila námietku premlčania voči celému nároku žalobkyne uplatnenému voči nej, nakoľko voči nej žalobkyňa uplatnila svoje nároky až podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.02.2013, pričom išiel o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľností za obdobie od 06.11.2005 do 31.03.2008. Súd prvého stupňa tejto námietke premlčania uplatnenej zo strany žalovanej 2/ nevyhovel.

Z vykonaného dokazovania celkom nepochybne vyplynulo, že žalobkyňa si svoje nároky voči žalovanej 2/ uplatnila až podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.02.2013, a to titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností - spoluvlastníckeho podielu žalobkyne na nehnuteľnostiach za obdobie od 06.11.2005 do 31.03.2008, teda nepochybne po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. S poukazom na uplatnenú námietku premlčania zo strany žalovanej 2/ potom nebolo možné žalobkyni uplatnené nároky vo vzťahu k žalovanej 2/ priznať a bolo potrebné žalobu voči žalovanej 2/ v celom rozsahu zamietnuť.

K námietke žalovaných, že na ich strane nejde o pasívnu solidaritu, odvolací súd i napriek bezvýznamnosti uvedenej námietky na rozhodnutie súdu vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, keď žaloba voči žalovanej 2/ nebola dôvodná, uvádza, že v prípade neuplatnenia námietky premlčania zo strany žalovanej 2/ by bolo dôvodné žalovaným uložiť povinnosť spoločne a nerozdielne s prihliadnutím na ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko nehnuteľnosti - spoluvlastnícky podiel žalobkyne na uvedených nehnuteľnostiach užívali obaja žalovaní ako manželia, a teda by bolo dôvodné uložiť im povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie spoločne a nerozdielne.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 342,29 eur uložil len žalovanému 1/ a voči žalovanej 2/ žalobu zamietol.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Štát, ktorý v priebehu konania platil nejaké trovy, má právo na nich náhradu voči účastníkovi konania, pričom je rozhodujúci výsledok konania.

V prejednávanej veci síce výška plnenia závisela od znaleckého posudku, a teda by sa javilo byť dôvodným rozhodovať o trovách konania a posudzovať úspech v konaní v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., ale v danej veci bolo potrebné prihliadnuť na to, že žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, pričom pri výpočte vychádzala z mesačnej odplaty (nájomného) vo výške 36,36 eur a na základe znaleckého dokazovania bola zistená mesačná odplata (nájomné) vo výške 50 eur. Nebolo možné však nechať bez povšimnutia, že žalobkyňa sa pôvodne aj napriek mesačnej odplate určenej v nižšej výške než znaleckým posudkom, domáhala zaplatenia sumy 16.729,74 eur, pričom na základe uplatnenej námietky premlčania svoju žalobu upravila a žiadala priznať sumu 4.000 eur, neskôr sumu 872,64 eur a na základe poslednej úpravy žaloby sumu 418,38 eur, pričom na zmenu výšky uplatnených súm nemal vplyv znalecký posudok, ale uplatnené námietky premlčania zo strany žalovaných, na základe ktorých žalobkyňa upravovala - skracovala obdobie, za ktoré žiadala bezdôvodné obohatenie vydať. Vzhľadom na to, že žalobkyňa najskôr uplatnila voči žalovanému 1/ nárok na zaplatenie sumy 16.729,74 eur, ktorý neskôr znížila až na sumu 418,38 eur a súd prvého stupňa jej napadnutým rozsudkom priznal sumu 342,29 eur a vo zvyšku žalobu zamietol, bolo potrebné

dospieť k záveru, že žalobkyňa bola v konaní neúspešná a za úspešných v konaní je potrebné považovať žalovaných, ktorých neúspech v konaní bol len v pomerne nepatrnej časti.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok v napadnutej časti náhrady trov konania štátu podľa § 220 O.s.p. zmeniť tak, že povinnosť náhrady trov konania štátu bolo potrebné uložiť v celom rozsahu žalobkyni.

O trovách tohto konania (prvostupňového i odvolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. s tým, že o nich rozhodne do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.